



ben

ŞEYH ŞAMİL

Dilek Doğan



Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları
Yayın No: 1338

ben
ŞEYH ŞAMİL



Dilek Doğan

Yayın Koordinatörü: Murat Aydemir

Editör: Siddık Yurtsever

Resimleyen: Ramila Aliyeva

Kapak ve İç Tasarımı: Tuncay Avşar

1. Baskı, Ağustos 2023, Ankara, 3.000 adet

ISBN 978-625-4285-40-0

Sertifika No: 48058

© Bütün yayın hakları Türkiye Diyanet Vakfı'na aittir.
Bu eser, Türkiye Diyanet Vakfı Yayın Matbaacılık
Ticaret İşletmesi Yönetim Kurulu'nun 22.04.2023 tarih ve
187 sayılı kararı ile basılmıştır.



Ostim OSB Mh. 1256 Cd. No:11

Yenimahalle / ANKARA

0312 354 91 31 (pbx)

0312 354 91 32

bilgi@tdv.com.tr

İÇİNDEKİLER

1	On-Dokuz-Sekiz
9	Gizemli Adam
19	Tahminlerin Ötesinde
25	Kafkas Kartalı
35	Bu İş Bizde
43	Kazanmak İnanmakla Başlar
51	Umudunu Kaybetme
59	Üç-İki-Bir
63	Zafer

On, dokuz, sekiz... Ne kadar da hızlı sayıyorlar. Hâlbuki şu son on saniyeye gelebilmek kaç aylarını almıştı? Ama şimdi her şey bitmek üzereydi. Umutlar, hayal kırıklıkları, koşmalar, yorulmalar, düşmeler, kalkmalar. Yaşadıklarının hangisini bu geri sayım sonunda feda edebilirlerdi? Hiçbirini. Pes etme zamanı değildi. Yedi, altı...

Bileklerinde derman kalmamıştı sanki. Tribünden gelen sesleri işitmiyordu artık. Bir solukta çektiği nefesi bile geri vermekte zorlanıyordu.

Birkaç adım ötede terler içerisindeki İskender, heyecan ve korku dolu gözlerle bakıyordu kendisine. Beş, dört... Dört! İşte şimdi zaman durmuştu sanki. Tüm yaşadıkları Mirza'nın gözlerinden film şeridinden daha hızlı ama bir o kadar da net bir şekilde geçmeye başlamıştı.

Bundan neredeyse yedi ay kadar önceydi...

Mahallenin en dar sokaklarından birinde oldukça yavaş adımlarla ilerliyordu. Yavaştı çünkü etrafı incelemekle meşguldü.

“Alabiliyorsanız sizin olsun! Çok bilmiş. Saçma! Çok saçma! Alabiliyorsanız sizin olsunmuş! Zaten bizim.

Anladınız mı zaten bizim. Bizim olanı neden yeniden alalım? Hem doğru düzgün davransaydınız sizinle de paylaşırdık. Hatta belki birlikte bile kullanabilirdik. Ama neymiş; alabiliyorsanız alınmış, mış mış mış! Aylardır bunlarla uğraşıyoruz.”

Çat ya da pat ya da küt!

İki insan çarpıştığında hangi ses çıkıyorsa öyle bir ses çıkmıştı. İskender’in içinden sayılabilecek kadar kısık söylediği cümleler daha da derinlere kaçmıştı şimdi. Eh, yürürken karşına bakmazsan olacağı bu! İskender kızgın olduğu zamanlarda ayakkabılarının ucuna baka baka ve koşar adım yürür. Yine böyle yaptığı için karşısından gelen Mirza’yı göremedi. İkisi de neye uğradığına şaşırılmıştı. Kısa süre sonra İskender kafasını sağa sola salladı, kendine geldi ve biriyle çarpıştığını fark etti. Onu tanımıyordu. “Affedersin.” dedi sonra da karşılık beklemeden yürümeye devam etti.

Mirza birkaç saniye arkasından baktı fakat kızmadı. Sonuçta bu çarpışmada onun da payı vardı. “Hazır rastlaşmışken tanışabilirdik. Neyse artık başka sefere. Nasıl olsa uzun bir süre buralardayım.” diye geçirdi içinden. En iyisi evdekileri daha fazla bekletmeden bakkala gidip eksikleri almaktı. Bakkal